

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr., 96
półrocznie 24 Mk., Kr., 48
kwartalnie 12 Mk., Kr.,
ron 24.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20. Redakcja otwarta od 9 — 3 p. p. Redaktor przyjmuje od 1 — 2 p. p. Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozu we-
wnętrznego żelaza, metali i grafitu.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. znosi się sekwestr i ograniczenia przewozu wewnętrznego żelaza, metali i grafitu, a mianowicie: a) Żelaza pod postacią surowki, bloków, gęsi, cegiełek, blachy, szyn, belek, wałów, kątówek, rozmiarów handlowych, jak: okrągłe, kwadratowe, płaskie, taśmowe i t. p. wszelkich fasonów oraz drutu;

b) Stali pod postacią bloków, szyn, wszelkich fasonów, rozmiarów handlowych jak: okrągła, płaska, kwadratowa, sprężynowa, resorowa i t. p. oraz drutu;

c) Surowca, inaczej surowki;

d) Ferromanganu i ferrosilicium;

e) Metali: chromu, kobaltu, molibdenu, wanadiu, wolframu, pod postacią bloków, cegiełek, zlewków i odpadków, oraz blachy, drutu i pretów fasonowych ze wszelkich metali (pozostaje w sile sekwestr i ograniczenia przewozu na aluminium, antymon, cynę, cynk, miedź, nikiel i ołów pod postacią bloków, cegiełek, zlewków i odpadków).

f) Kabli i przewodników;

g) Rudy wszelkich metali;

h) Tlenków wszelkich metali;

i) Grafitu i wyrobów grafitowych nowych, używanych, i wszelkich odpadków grafitowych.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim“

Minister Przemysłu i Handlu:

w/z.

(—) Henryk Strasburger.

Szef Sekcji:

(—) Czesław Klarner.

Warszawa, dnia 24 maja 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozowych nie-
których chemikali.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27-go stycznia 1919 roku, znosi się sekwestr i ograniczenia przewozu wewnętrznego następujących chemikali:

- 1) anilinowe barwniki,
- 2) potasz,
- 3) potasz kaustyczny,
- 4) spirytus drzewny,
- 5) guma, gutaperka, kauczuk,
- 6) żywica,
- 7) kalafonia.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Minister Przemysłu i Handlu:

w/z.

(—) Henryk Strasburger.

Szef Sekcji:

(—) Czesław Klarner.

Warszawa, dnia 24 maja 1919 r.

CENNIK SKÓR GOTOWYCH SUROWCOWYCH

obowiązujący od dnia 25 maja 1919 r., ważny aż do odwołania, opracowany przez Komisję Międzynarodową.

Rodzaj skór.	Za 1 funt polsk. Mk. fen.
V. Skóry surowcowe, tłuszczone alunowe;	
I. gat. Skóra wyborowa, dobrze wygarbowana i bez mizdry	7.00
II. gat. Skóra z nieznaczną mizdrą, albo niedość przegarbowana	6.00
III. gat. Skóra z mizdrą i niedość przegarbowana	5.50

IV. gat. To brak pociągający bezwzględnie odebranie towaru i zakaz dalszego przydziału 4.50

U w a g a: Warunki techniczne, stawiane dla wyrobionej skóry surowcowej, są cztery, a mianowicie:

1) skóra winna być czysta, dobrze oczyszczona z mizdry;

2) skóra winna być dobrze wygarbowana, czyli nawskróś tłuszczem przejęta, z równym przecięciem;

3) winna być miękka, a więc niełamiąca się po wymoczeniu i wysuszeniu; i

4) nie powinna zawierać wilgoci, jednocześnie nadmiaru tłuszczu, wypływającego łatwo na wierzch przy wyciskaniu.

Przedstawiciel Min. Spraw Wojskowych:

(—) Hugo Bader, porucznik.

Przedstawiciel Min. Apropozycji:

(—) I. Szczepański.

Kierownik Oddziału Skór Wydziału Surowców:

(—) T. Blok.

Minister Przemysłu i Handlu:

w/z.

(—) Henryk Strasburger.

Szef Sekcji:

(—) Czesław Klarner.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w wykonaniu dekretu z dnia 5 lutego 1919. — Dz. Praw Nr. 12, poz. 136 w przedmiocie wprowadzenia podatku od zysków wojennych.

(Ciąg dalszy).

Organą wymiarowe, i postępowanie.

§ 11.

Jako władzę skarbową I instancji, powołaną do ustalenia podległej podatkom nadwyżki zysku i do wymiaru podatku od zysków wojennych dla wszystkich towarzystw sprawozdawczych, bez względu na siedzibę towarzystwa, wyznacza się Zarząd skarbowy st. m. Warszawy (art. 26).

Prace przygotowawcze zaś, a w szczególności wszelkie czynności, połączone z zebraniem materiału, potrzebnego do wymiaru podatku, jakoteż doręczenie nakazów płatniczych podatnikom, oraz pobór i ściąganie podatku, ma uskutecznić ta władza skarbową I instancji, w której okręgu towarzystwo sprawozdawcze ma swoją główną siedzibę.

§ 12.

Wszystkie towarzystwa sprawozdawcze są obowiązane w terminie wyznaczonym w publicznym obwieszczeniu (wzór 2), złożyć u tej władzy skarbowej I instancji, w której okręgu mają swoją główną siedzibę, sprawozdania roczne, bilanse, rachunek zysków i strat, tudzież protokoły ogólnych zebrań, na których zatwierdzono sprawozdania roczne, tak za wszystkie operacyjne lata, wchodzące w całość, lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca roku 1918, jakoteż także za trzy ostatnie operacyjne lata w czasie pokoju, względnie w razie krótszego trwania przedsiębiorstwa z ostatnich dwóch lat lub z ostatniego operacyjnego roku pokojowego, te ostatnie w celu obliczenia przeciętnego normalnego zysku z lat pokojowych, potrzebnego do porównania przy ustalaniu podległej podatkom nadwyżki zysku z lat wojennych (art. 31).

Po upływie terminu, wyznaczonego w publicznym obwieszczeniu, każda władza skarbową I instancji ma wezwać indywidualnie według wzoru 5 wszystkie te towarzystwa sprawozdawcze, mające swoją siedzibę w jej okręgu, które jeszcze nie uczyniły zadość powyższemu obowiązkowi, aby w terminie osmiodniowym pod zagrożeniem przewidzianym w art. 52 dekretu grzywny, którą cyfrowo oznaczyć należy, przedłożyły sprawozdania roczne i bilanse za wymienione wyżej lata operacyjne.

W razie bezskutecznego wpływu powyższego terminu, należy nałożyć na opieszale towarzystwo zagrożoną grzywnę, a zarazem wezwać je ponownie do przedłożenia rocznych sprawozdań i bilansów pod zagrożeniem grzywny w wyższej kwocie.

Wspomniane wyżej grzywny można w razie nie-

zastosowania się do wezwania nałożyć także kilkukrotnie (art. 52 dekretu).

§ 13.

Władze skarbowe I instancji mają złożone przez towarzystwa sprawozdawcze sprawozdania roczne i bilanse po uzupełnieniu ich ewentualnie potrzebnymi jeszcze wyjaśnieniami, których należy zażądać od towarzystw, przesyłać Zarządowi skarbowemu st. m. Warszawy, celem uskutecznienia wymiaru podatku.

Te czynności przygotowawcze odnośnie do towarzystw sprawozdawczych, mających swoją siedzibę na obszarze st. m. Warszawy, należą do Zarządu skarbowego st. m. Warszawy.

§ 14.

Zarząd skarbowy st. m. Warszawy, jako władza wymiarowa, ma ustalić podległą podatkom nadwyżkę zysku, wymierzyć stawkę podatkową, następnie sporządzić nakazy płatnicze według wzoru 16, oraz rejestr wymiaru podatku według wzoru 14 dla każdej władzy skarbowej I instancji osobno.

Rejestr wymiaru ma obejmować wymiary podatku dla wszystkich podlegających podatkom towarzystw sprawozdawczych z całego okręgu odnośnie władzy skarbowej I instancji.

Opisy rejestrów wymiaru podatku razem z odpowiednimi nakazami płatniczymi Zarząd skarbowy st. m. Warszawy ma przesyłać właściwym władzom skarbowym I instancji, które zarządzają bezzwłocznie doręczenie tych nakazów płatniczych podatnikom za potwierdzeniem odbioru, zaś rejestr wymiaru, który jest zarazem rejestrem poboru tego podatku, udzieli odpowiednim kasom skarbowym.

Władze skarbowe I instancji, w których okręgu znajduje się dwie lub więcej kas skarbowych, mają rejestr wymiaru i poboru podatku rozdzielić między poszczególne kasy skarbowe, sporządzając dla każdej z nich odrębny odpis odpowiednich pozycji rejestru.

Ponieważ termin płatności podatku od zysków wojennych liczy się od dnia doręczenia nakazu płatniczego (art. 44), Władze skarbowe I instancji mają bezzwłocznie po doręczeniu nakazów płatniczych podatnikom przesyłać dowody doręczeń kasom skarbowym, celem zanotowania w odnośnej rubryce rejestru wymiaru i poboru podatku dat doręczenia nakazów płatniczych.

Zapadłe półroczne raty podatku, — z których pierwsza płatna jest w 30 dni po doręczeniu nakazu płatniczego, zaś druga i trzecia rata w pół roku po terminie zapłaty raty poprzedniej, o ile nie zostały zapłacone w ciągu 14 dni po terminie płatności, będą ściągane wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie, przyczem stosować należy przepisy o ściąganiu należności skarbowych (art. 44).

§ 15.

Odwolania przeciw wymiarom podatku od zysków wojennych mają być złożone u tej władzy skarbowej I instancji, w której okręgu towarzystwo sprawozdawcze ma swoją główną siedzibę, w ciągu 4 tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego (art. 40).

Złożone odwołania mają władze skarbowe I instancji, dołączając odnośne dowody doręczenia nakazu płatniczego i odpis odpowiedniej pozycji rejestru wymiaru, przesyłać bezzwłocznie Zarządowi skarbowemu st. m. Warszawy, który ma je razem z aktami wymiarowymi przedłożyć do rozstrzygnięcia Ministerstwu Skarbu.

II.

Inne osoby prawne i osoby fizyczne.

Przedmiot i podstawy wymiaru podatku.

§ 16.

Przedmiot podatku stanowi nadwyżka zysku, względnie dochodu, osiągnięta ze wszystkich źródeł dochodu podatnika w kalendarzowych latach wojennych, wchodzących w całość lub częściowo w czasokres od 1 sierpnia 1914 do końca roku 1918 (art. 7).

Nadwyżkę tę należy obliczyć i opodatkować osobno za każdy kalendarzowy rok wojenny 1914 do 1918 (art. 17).

Za podległą podatkowi nadwyżkę zysku, względnie dochodu, uważa się tę kwotę, o którą osiągnięty zysk, względnie dochód, w poszczególnych latach wojennych 1914 do włącznie 1918, przekracza normalny zysk, względnie dochód, z roku 1913, względnie, jeżeli podatnik tego żąda, z przecięcia lat 1911 do 1913 (art. 7).

Jeżeli zaś pewne źródło dochodu powstało dopiero w latach wojennych, to normalny zysk, względnie dochód, z tego źródła, potrzebny do porównania celem obliczenia podległej podatkowi nadwyżki zysku, względnie dochodu z tego źródła, ustala się w wysokości przypuszczalnej przez oszacowanie (art. 7, ustęp drugi).

§ 17.

Zysk, względnie dochód, z lat wojennych, jakoteż potrzebny do porównania normalny zysk, względnie dochód, z lat pokojowych, oblicza się zasadniczo według lat kalendarzowych.

Jeżeli lata gospodarcze, względnie zamknięcia bilansowe podatnika nie schodzą się z rokiem kalendarzowym, należy stosownie części zysku, względnie dochodu z lat gospodarczych (bilansowych), wchodzących w czasokres jednego i tego samego roku kalendarzowego, zliczyć i w ten sposób ustalić zysk, względnie dochód, osiągnięty w każdym poszczególnym roku kalendarzowym.

§ 18.

Za zysk, względnie dochód, uważa się sumę wszystkich w pieniądzu lub w wartości pieniężnej rzeczywiście osiągniętych rocznych przychodów ze wszystkich poszczególnych źródeł dochodu podatnika (bez względu na to, czy te przychody wpłynęły w gotówce, czy też drogą rozliczenia się) łącznie z wartością czynszową mieszkania we własnym domu, jak wogóle innego mieszkania, użytkowanego bezpłatnie przez podatnika, jakoteż z wartością pieniężną wytworów własnego gospodarstwa i własnego przedsiębiorstwa, użytych dla celów gospodarstwa domowego, tudzież wartością pieniężną wszystkich innych przez podatnika pobieranych przychodów w naturze (art. 12).

Wartość czynszową bezpłatnego mieszkania, czy to we własnym, czy w cudzym domu, jako też wartość wytworów, użytych dla celów gospodarstwa domowego, należy obliczyć według zwykłych cen miejscowych przeciętnych w roku podatkowym.

§ 19.

Dla obliczenia czystego zysku, względnie dochodu, potrąca się z rocznych przychodów wszystkie nakłady, wyłożone na osiągnięcie, zabezpieczenie i utrzymanie dochodu, w szczególności kosztu administracji, ruchu i utrzymania, oraz wydatki na amortyzację kapitału inwestycyjnego w odpowiedniej wysokości, nie można zaś potrącić kosztów nabycia lub zwiększenia istoty źródła dochodu (art. 12).

Za kosztu ruchu i utrzymania należy w szczególności uważać wydatki na utrzymanie lub remont budynków gospodarczych lub przemysłowych, mieszkań dla robotników i wszystkich innych budowli, służących do celów ruchu gospodarczego lub dla jego zabezpieczenia, następnie wydatki na utrzymanie i zwyczajnie niezbędne uzupełnienie żywego i martwego inwentarza gospodarczego.

Potrącalne są tylko koszty tego rodzaju rzeczywiście wyłożone, nie zaś takie, których podatnik oszczędził sobie tym sposobem, że sam lub członkowie jego rodziny pracowali, lub osoby trzecie pracowały bezpłatnie.

Do potrącenia nie nadają się koszty prowadzenia gospodarstwa domowego oraz wydatki na utrzymanie podatnika, jego rodziny i służby osobistej.

§ 20.

Od czystego rocznego zysku, względnie dochodu, można potrącić nadto następujące wydatki, które jednak, o ile dotyczą lat wojennych, podatnik ma wiarogodnie udowodnić.

1) Zapłacone za odpisany rok podatki wraz z datkami i inne daniny publiczne za wyjątkiem podatku od zysków wojennych.

2) Odsetki od długów, ciążących na źródłach dochodu, a pozostających pod względem gospodarczym w związku z przychodami, stanowiącymi podstawę wymiaru podatku.

Wolno zatem potrącić tylko kwotę, zapłaconą tytułem odsetek, a nie na splatę kapitału, przeto przy annuitetach tylko kwoty odsetek w nich zawarte i to tylko przypadające na ten rok kalendarzowy, z którego oblicza się czysty zysk względnie dochód, nie zaś łącznie z zaległymi i zapłaconymi procentami za lata poprzednie.

Nie nadają się do potrącenia odsetki od własnego kapitału podatnika, włożonego w przedsiębiorstwo handlowe lub przemysłowe.

3) Zapłacone roczne premje asekuracyjne za wszelkie rodzaje ubezpieczeń od szkód, oraz za ubezpieczenie podatnika i jego rodziny na wypadek śmierci lub dożywania, te ostatnie jednak tylko do wysokości 500 mk., względnie 750 koron rocznie na osobę.

Do potrącenia nadają się przeto także opłaty do kas ubezpieczeń na wypadek choroby, od wypadków do kas pensyjnych lub do podobnych zakładów, o ile je podatnik zapłacił za swoich urzędników, funkcjonariuszów i robotników.

Jeżeli opłaty tego rodzaju dotyczą osoby podatnika lub jego członków rodziny, można je potrącić tylko w wysokości, określonej pod l. 3).

Opłaty, które podatnik zapłacił za ubezpieczenie osób zatrudnionych w jego przedsiębiorstwie gospodarczym, potrąca się przy obliczeniu czystego zysku względnie dochodu, jako kosztu ruchu, natomiast nie stanowią pozycji potrącalnej opłaty, które podatnik uścił na ubezpieczenie osób, zatrudnionych w jego gospodarstwie domowym (służby osobistej).

4) Wszelkie zobowiązania, ciążące na źródłach dochodu, stanowiących podstawę opodatkowania, a oparte na szczególnych tytułach prawnych i zmieniające trwałe dochód (art. 13).

Za zobowiązania, obciążające trwałe źródła dochodu, uważa się np. renty dożywotnie, renty, które podatnik zapewnił krewnym, nie będąc prawnie obowiązany do ich utrzymania, albo dawnym służącym i t. p.

Aby kwalifikacja do potrącenia tego rodzaju zobowiązania była uzasadniona, powinien istnieć tytuł prawny (kontrakt, uгода i t. p.) i tytuł ten powinien być specjalny, to jest wychodzić poza ustawowy obowiązek alimentacji, oraz być trwałym.

Zatem sumy ugodzone, zapłacone ryczałtowo na mocy kontraktu lub układu, zamiast trwałych perjodycznych świadczeń, nie są potrącalne.

Nie nadają się następnie do potrącenia dary, wsparcia lub inne świadczenia dobrowolne, jakoteż świadczenia na podstawie powszechnego ustawowego obowiązku alimentacji, te ostatnie nawet wtedy, gdy są ustalone kontraktowo lub postanowione przez Sąd.

Wszystkie potrącenia, wyżej wymienione, z wyjątkiem premji asekuracyjnych i opłat do kas ubezpieczeń, odnoszących się do osoby podatnika i jego rodziny, są tylko o tyle dopuszczalne, o ile ciążą na źródłach dochodu, stanowiących podstawę wymiaru podatku.

Wobec tego, np. kosztu gospodarstwa dóbr ziemskich, znajdujących się poza obszarem obowiązującego dekretu i wyłączonych wskutek tego z podstaw wymiaru, lub renty na takich dobrach ciążące, nie mogą być potrącone od zysku względnie dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

(Dalszy ciąg nastąpi).

DZIAŁ NIURZĘDOWY.

Z Ministerstwa W. R. i O. P.

Od roku już istnieje na Powiślu w Warszawie, dwie podstawowe szkoły handlowe: dzienna dla drobnych kupców i wieczorna dokształcająca dla praktykantów sklepowych. Mieszczą się one przy Al. Jerolimskich Nr. 8. Do klasy wstępnej szkoły dziennej przyjmują się chłopców w wieku 12—13 lat, którzy ukończyli 4 oddziały szkoły „powszechnej”, do klasy zaś pierwszej — kończących 5 oddziałów takiej szkoły. Szkoła obejmuje oprócz klasy wstępnej dwie klasy specjalne. Czesne wynosi 30 marek półrocznie. Celem szkoły jest wyszkolenie zawodowe kupców detalistów. Szkoła wieczorna składa się z dwóch klas ogólnokształcących i dwóch specjalnych. Do klasy pierwszej ogólnokształcącej „przyjmowani” są chłopcy od 13—14 lat, umiejący czytać i pisać po polsku. Czesne 15 marek półrocznie.

W obu tych uczelniach egzamina wstępne dla nawrotujących odbędą się w końcu czerwca r. b. Kancelaria szkoły (Aleje Jerolimskie Nr. 8) przyjmuje zapisy codziennie w godzinach od 9-ej do 1-ej dny godz. 9 r. a 3 pp.

Ministerstwo W. R. i O. P. ogłasza, że wakuje posada lekarza szkolnego przy państwowym seminarjum nauczycielskim męskim w Solcu nad Wisłą z pensją roczną 4800—9600 mk. za 2—3 godzin dziennie. W okolicy rozlega praktyka lekarska. Adres dla piśmiennego lub ustnego porozumienia się Aleje Ujazdowskie 20, Wydział seminarjów, pomiędzy 9 r. a 3 pp. godziną.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Aprowizacji komunikuje:

Wobec wciąż nowych obszarów do zaprowadzenia, wzrastającej liczebności armji, zwiększającej się ciągle ilości robotników ciężko pracujących i znacznej ilości reemigrantów i jeńców, którzy powrócili do kraju, co przy nader ograniczonych zapasach cukru i trudnościach technicznych sprowadzenia w jaknajkrótszym czasie dostatecznej ilości cu-

kru z zagranicy uniemożliwia utrzymanie nadal norm cukru, ogłoszonych w Nr. 214 „Monitora Polskiego” z dn. 27/XI r. ub., Ministerstwo Aprowizacji wprowadza dla B. Królestwa Kongresowego i Galicji następujące normy cukru:

dla miast Warszawy, Łodzi, Lwowa, Krakowa po 3/4 funta (300 gr.) na mieszkańca na okres 2-tygodniowy,

dla ludności pozostałych miast z ilością ponad 8,000 mieszkańców po 1 1/2 funta (600 gr.) na mieszkańca miesięcznie,

dla ludności wsi i miasteczek, po 1/2 funta (200 gr.) miesięcznie.

Normy powyższe obowiązują od chwili rozpoczęcia najbliższych 2-tygodni. okresów aprowizacyjnych w Warszawie i Łodzi i od dn. 1 czerwca w pozostałych punktach kraju.

W miejscach publicznych, jak cukiernie, kawiarnie, hotele, restauracje, bufety stacyjne, podawanie cukru, jako środka słodzącego, z dn. 16 czerwca zostaje zabronione, natomiast pozwala się używanie na powyższy cel sacharyny.

Z Ministerstwa Robót Publicznych.

P. Minister Robót Publicznych wydelegował do Francji inż. K. Jakimowicza, Szefa Sekcji budowlanej dla zbadania organizacji budownictwa i odbudowy, oraz dla przyjęcia udziału w Paryskim Kongresie architektonicznym państw sprzymierzonych.

Z Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Dyrekcja poczty i telegrafów okręgu Warszawskiego uprasza publiczność, aby do skrzynek listowych, rozmieszczonych na ulicach, nie wrzucała poza listami zwykłymi żadnych przesyłek z próbkami, drukami lub gazetami ze względu na niedużą objętość skrzynek.

Wrzucane przesyłki z drukami, próbkami i gazetami zabierają za dużo miejsca i utrudniają w wysokim stopniu wybieranie korespondencji, a zarazem zachodzi obawa niezamknięcia się dokładnego przy opróżnianiu skrzynki i co za tem idzie, możliwość zaginięcia wrzuconej korespondencji listowej przez wyciągnięcie lub przez zapchanie się takowej do pierwszej lepszej poсылki z drukami lub gazetami.

Przesyłki z drukami, próbkami lub gazetami, ze chce publiczność nadawać w urzędach pocztowych wprost, lub wrzucać do dla tego celu przeznaczonych i w urzędach rozmieszczonych skrzynek.

TELEGRAMY HOLDOWNICZE.

Do Pana Prezydenta Ministrów, Ignacego Padewskiego, nadeszła następująca depesza:

Po niewoli, trwającej półtora wieku, wyswobodzeni przez dzielne polskie wojska od ostatniego hajdamackiego zaboru, ślemy Ci, dostojny Panie, wyrazy czci i holdu i prosimy Boga, ażeby nam raczył dla dobra naszej Ojczyzny i naszego najcięższego człowieka, jakim się Polska chlubi i szczyci.

Za polskich przemysłowców Zagłębia naftowego w Boryslawiu:

Chłapowski, Oczosalski.

„Ześ duszą całą naród swój ukochał, ześ trzymał wysoko przed światem sztandar jednności naszej, ześ był mu jasnym, świetlanym drogowskazem w chwilach zwątpienia i mroków krwawej zawieruchy, ześ wołał najlepszą i jednolitą pracę całego życia oddał wyłącznie na usługi Ojczyzny i ześ wśród najtrudniejszych warunków uzyskał w międzynarodowym trybunale ludzkości zjednoczenie wszystkich zarobowianych dzielnic Polski i uwolnił wschodnie kresy polskie od brutalnej przemocy: Polacy ziemi Stryjskiej, zebrani na wiecu manifestacyjnym po oswobodzeniu miasta i powiatu od najazdu dzicy hajdamackiej, ślą ci dostojny Panie wyrazy czci dogodne, niewysłowionej wdzięczności i holdu. Broń i nadal i nie opuszczaj nas, bo byliśmy zawsze i nazawsze zostajemy żywą częścią zjednoczonej Ojczyzny.

Ks. Henryk Kaczorowski Komisarz, inż. Leśniak, Komisarz Rządowy” (Stryj).

Kronika polityczno-społeczna.

Z pobytu nuncjusza apostołskiego. Według zapowiedzi J. E. wizytator apostołski, ks. dr. A. Ratti, w towarzystwie swego sekretarza ks. prof. Peregrinetti, przybył dnia 29 b. m., o god. 9 rano, do nowobudującej się świątyni M. B. Czesiochowskiej i błog. Ładysława z Gielniowa, przy ul. Łazienkowskiej. Wiśń o przybyciu na Powiśle przedstawiciela Ojca św. szybko się rozszalała po okolicy. Zebrało się parę tysięcy osób na powitanie dostojnika watykańskiego. Wyszli przybrały w szaty liturgiczne ks. dr. Rymiewicz w otoczeniu alumnów seminarjum oraz bractw. Przy śpiewie „Kto się w opiekę”, pod baldachimem, wkroczył J. E. ks. wizytator do

